

РЕШЕНИЕ

№ 932

гр. Пловдив, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на
шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

при участието на секретаря Пенка В. Георгиева
като разгледа докладваното от Фаня Т. Рабчева Калчишкова Въззивно
гражданско дело № 20235300501123 по описа за 2023 година

Производство по чл.267, ал.1 и сл. ГПК.

Делото е образувано по въззивна жалба от А. Л. С. от ***, чрез
пълномощника си адв.К. А., АК-Пловдив против Решение № 3655/
01.11.2022г. постановено по гр.д.№ 20215330119452 по описа на ПРС – XIII
гр.с., в частта, в която е отхвърлен иска за делба против Х. Б. С. от *** по
отношение на дискова брА. с 2 бр.големи тела, марка „JINMA IBONI.5“ – 150
см, V образна за трактор, закупена на 11.03.2017г. В тази част на обжалваното
решение се правят доводи за нищожност на решението поради
неразбираемост на мотивите му за постановяване на този резултат, който не
може да бъде отстранен при проверката за законосъобразност поради
противоречие и взаимно изключване на направените изводи, изведената воля
не може да бъде изведена вкл. чрез тълкуване, поради което не може да се
направи извод дали са налице допуснати при отразяването ѝ в диспозитива
очевидни фактически грешки, както и разминавания между заявеното от
ищцата в исковата молба и отхвърлената от съда претенция. Правят се
възражения за това, че е възприет доводът на ответника за това, че
процесната вещ е била продадена преди прекратяване на брака, като не са

преценени представените от ищцата доказателства за закупуване на вещта и гласните доказателства в тази насока; сочат се нарушения на ППВС №7/1965г. и ТР №1/ 17.07.2001г. на ОСГТК, несъответствие с ТР№1/2012г. на ОСГТК на ВКС, допълнителна съдебна практика на ВКС, както и с позоваване на разпоредбата на чл.121, ал.2 от Конституцията на РБ и извеждане на довод от разпоредбата на чл.188, ал.1 ГПК/отм./

Постъпил е писмен отговор от въззиваемия Х. Б. С., чрез адв.С. Ф.М.-П., в който се оспорва жалбата като неоснователна с насрещни възражения, че обжалваното решение несъдържа посочените пороци – нищожност, като независимо от наличието на вътрешно противоречие в диспозитива на обжалвания акт, това се мотивира като налична очевидна фактическа грешка поради посочване в диспозитива допускането на делба на всички движими и недвижими вещи, описани в исковата молба, а е постановен изричен отхвърлителен диспозитив единствено по отношение на дисковата брА.. По отношение на остА.лите оплаквания се сочи липсата на противоречие между мотивите и отхвърлителния диспозитив, както и липса на мотиви по отношение на правните изводи, с оглед на което се оспорва наличието на нарушение по смисъла на чл.235, ал.2 ГПК. Моли се да се остави без уважение въззивната жалба като неоснователна, потвърждаване на обжалваното решение и присъждане на разноски за настоящото производство.

Пловдивски окръжен съд като взе предвид събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, намери следното:

Жалбата изхожда от надлежна стрА., подадена е в срока по чл.259, ал.1 ГПК, като процесуално допустима подлежи на разглеждане по същество.

С предявената от жалбоподателката искова молба против ответника Х. Б. С. е предявен иск по чл.34 ЗС за допускане до делба на притежавани по време на сключен граждански брак, впоследствие прекратен със съдебно решение по бр.д.№ 12541/ 2020г.на ПРС – I бр.с., в режим на СИО имущество, включващо недвижими и движими вещи. Делбата на съсобственото недвижимо и движимо имущество е допусната така както е предявена с исковата молба от ищцата с изключение на движимата вещ : дискова брА. с 2 бр.големи тела, марка „JINMA IBONI.5“ – 150 см, V образна за трактор, закупена на 11.03.2017г. По отношение на процесната движима вещ след

постановеното на основание чл.247 ГПК Решение № 687/ 17.02.2023г. по делото, с което е изправена допуснатата фактическа грешка за включване на тази вещ и в уважителния и в отхвърлителния диспозитив, искът за делба е отхвърлен. С решаващите мотиви на районния съд в първоначалното решение районния съд е установил липса на наличност и съсобственост върху тази движима вещ, поради което искът е отхвърлен като неоснователен. Фактическият и правен извод на районния съд е правилен и в съответствие с доказателствения материал по делото. По делото не се спори и от представената фактура № *****/ 11.03.2017г. се установява, че същата е закупена от ищцата по време на брака между страните, сключен на 16.05.1991г. и прекратен със съдебното решение на 19.07.2021г. Между страните не е спорно фактическото обстоятелство , че по отношение на процесната движима вещ е извършена възмездна разпоредителна сделка от стрА. на съпруга, за което свидетелстват и двамата свидетели на страните по делото / св.Х. К.-приятел на ответника и св.Е.А. Р. - дъщеря на страните/. Без правно значение в настоящото производство е наличието на фактическа раздяла между страните към момента на извършената разпоредителна сделка през 2020г., както и наличието на съгласие от стрА. на ищцата за това, доколкото правно релевантно е за настоящия процес наличността на процесната движима вещ и съществуващата съсобственост върху нея от стрА. на съделителите. Знанието или последващото узнаване, както и съгласието или несъгласието на ищцата е релевантно към иска по 24, ал.4 СК, действащ за имуществените отношения между бившите съпрузи по силата на пар. 4, ал.1 СК, както и обстоятелствата относно добросъвестността на третото лице с оглед условията на чл.24, ал.5 СК. В настоящия делбен процес обаче не е установено да е налице твърдение за проведена защита по исков ред на посоченото правно основание по чл.24, ал.4, пр.ІІ СК с цел положително съдебно решение за признаване относителната и висяща недействителност по отношение на процесната движима вещ спрямо ищцата. След изтичане на срока по чл.24, ал.4 СК действието на сделката се стабилизира и тя не може да бъде оспорва. на основание неучастие на един от съпрузите при извършването на отчуждителното волеизявление. При установена последваща липса на съсобственост върху процесната движима вещ между страните, не са налице данни за основателност на иска по чл.34 ЗС за допускане на делбата и по отношение на тази вещ.

С оглед на това не може да се приемат за основателни доводите на жалбоподателката чрез проц.си представител адв.А., основани предимно на доводи за процесуални нарушения от делбения съд с оглед цитираните разпоредби на ГПК, КРБ и задължителната съдебна практика по цитираните тълкувателни решения на ППВС и ОСГК на ВКС , доколкото фактическият и правен извод в горната насока съответства на доказателствения материал по делото, макар да е налице лаконичност на изложените мотиви за това. Във въззивната жалба от факта на допускане на очевидна фактическа грешка, която е отстранена по надлежния ред, се прави довод за нищожност на обжалваното решение, който е неоснователен. От правната теория и съдебната практика се приема, че нищожно е това решение, което не дава възможност то да бъде припознато като валиден съдебен акт, поради липса на надлежно волеизявление. Липса на волеизявление е налице, когато решението е постановено от незаконен състав, произнесено е извън пределите на правораздавателната власт на съда или не може да се направи извод за наличие на волеизявление, защото не е изразено в писмена форма, липсват подпис или подписи на съдебния състав под съдебния акт или пък решението е неразбираемо и неговият смисъл не би могъл да се извлече дори при тълкуване.

В настоящият случай са налице решаващи мотиви на делбения съд за неоснователност на иска за делба по отношение на тази движима вещ, която воля на съда неправилно е отнесена технически и към уважителния диспозитив на решението, по повод на което е постановено последващо надлежно решение на същия съд на основание чл.247 ГПК.

По така изложените съображения искът за делба на процесната движима вещ дискова брА. с 2 бр.големи тела, марка „JINMA IBONI.5“ – 150 см, V образна за трактор, закупена на 11.03.2017г, се е явил недоказан, поради което и неоснователен, а обжалваното решение в тази му част подлежи на потвърждаване.

На основание чл.78, ал.3 ГПК на въззиваемата стрА. се следва присъждане на разноски , доказателства за което не се установиха по делото.

Водим от горното и на основание чл.271, ал.1, пр.І ГПК, въззивният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 3655/ 01.11.2022г. постановено по гр.д.№ 20215330119452 по описа на ПРС – XIII гр.с., в обжалва.та му част, в която е отхвърлен предявения от А. Л. С. от ***, чрез пълномощника си адв.К. А., АК-Пловдив иск за делба против Х. Б. С. от *** по отношение на дискова брА. с 2 бр.големи тела, марка „JINMA IBONI.5“ – 150 см, V образна за трактор, закупена на 11.03.2017г.

В необжалва.та част решението е влязло в законна сила.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____